

Riješimo li akcent *ù polak* u stihu: »Reče i Driopu koplje zabode *ù polak* vrata« (Ilij. XX, 455) analogijom na akcent *nàpola*, *pòpola*, *ùpola*, preostaje nam još problem akcenta *ì odmāh* (Ilij. XVII, 484 i Od. X, 57) prema *ì odmāh* (Ilij. V, 494). Ako međutim uzmemo u obzir, da u oba slučaja akcenta *ì odmāh* imamo veznik *i* na početku stiha i pisan velikim slovom, možemo lako taj akcent odbiti na tehničku nemogućnost. Pravilno može biti samo *ì odmāh*, kako je i štampano u (citiranom) stihu: »Tako reče Sarpedon, a Hektora za srce riječ | Ujede *ì odmāh* s kola u oružju na zemlju skoči«, jer imenica *māh māha* prenosi na jednosložnu proklitiku akcent brzi, koji se u dvosložnoj mora naći na njezinu prvom slogu (*māh* — *òdmāh*, *ì odmāh* kao *grād* — *ù grād*, *mìmo grād*).

Na kraju jedna napomena: Nitko ne tvrdi, da su Maretićeve složenice u izrazima kao *mjedenhalja Ahejac*, *konjokrota Trojanac*, *krasno-pojasna dojkinja*, *krasnohaljka jetrva*, *gustogrivi šljem*, *ljudogubni boj* i sl. dobre i lijepe. ali jednako tako nitko ne može tvrditi, da nisu bile potrebne i da nisu stvorene u duhu naših složenica. Tako je i s akcentuacijom, obrađenom u ovom članku. Ona nikoga ne obvezuje apsolutno, ali da izvire iz naših akcenatskih mogućnosti i da je uvelike pomogla izgradnji našeg heksametra, o tome nema i ne može biti sumnje. A nama je u Kazališnoj akademiji i potrebna, sve dok tkogod, kako sam sprijeda rekao, ne prevedu Ilijadu i Odiseju drugačije i »bolje«.

OSVRTI

I LOKALNA BI ŠTAMPA MORALA VIŠE PAZITI NA PRAVILNOST U JEZIKU I PRAVOPISU

Mnogi kotarski centri u Hrvatskoj izdaju svoje listove, najčešće tjednike. Ti listovi ponikli su svaki na svom području kao postulat suvremenih naših političkih, ekonomskih i kulturnih zbivanja, te su živa manifestacija naše socijalističke demokracije, u kojoj slobodno dolaze do usmenog i pismenog izraza konstruktivne misli naših radnih ljudi. Za razliku od velikih listova, republičkih i saveznih, ti kotarski listovi obično se **zovu** lokalni.

Jedna od programskih djelatnosti lokalnih listova jeste njihova *kulturna* djelatnost u narodu određenog kraja. Međutim, može se

postaviti pitanje, da li je kulturna misija njihova uvijek dosljedna i potpuna, ako pogledamo, kako vrše svoj kulturni zadatak u pogledu kulture književnog jezika. Odgovor na to pitanje, nažalost, može biti u najviš: slučajeva samo negativan.

Gotovo svi ti listovi malo pažnje posvećuju pravilnosti u jeziku i pravopisu. Imade listova, koji su od broja do broja puni i prepuni stilskih, gramatičkih i pravopisnih pogrešaka. Takvih pogrešaka može se nabrojiti na stotine, i to samo u jednom broju od ciglih četiriju strana. Tome se svatko mora čuditi, tko zna, da u svim mjestima, u kojima izlaze ti listovi, ima nastavnika hrvatskosrpskog jezika, kojima je taj jezik struka i koji bi s malo truda i, dakako, za mali honorar mogli obavljati jezičnu ko-